

Voorwoord tot het boek van Zohar

DOOR RABBIJN YEHUDA ASHLAG

Vertaald door H.G.

INHOUDSTAFEL

INLEIDING	4
Hoofdstuk 1	5
Hoofdstuk 2	6
Hoofdstuk 3	7
Hoofdstuk 4	8
Hoofdstuk 5	9
Hoofdstuk 6	10
Hoofdstuk 7	11
Hoofdstuk 8	12
Hoofdstuk 9	13
Hoofdstuk 10	14
Hoofdstuk 11	15
Hoofdstuk 12	16
Hoofdstuk 13	17
Hoofdstuk 14	18
Hoofdstuk 15	19
Hoofdstuk 16	20
Hoofdstuk 17	21
Hoofdstuk 18	22
Hoofdstuk 19	23
Hoofdstuk 20	24
Hoofdstuk 21	25
Hoofdstuk 22	26
Hoofdstuk 23	27
Hoofdstuk 24	28
Hoofdstuk 25	29
Hoofdstuk 26	30
Hoofdstuk 27	31
Hoofdstuk 28	32
Hoofdstuk 29	33
Hoofdstuk 30	34
Hoofdstuk 31	35
Hoofdstuk 32	36
Hoofdstuk 33	37
Hoofdstuk 34	38
Hoofdstuk 35	39-40
Hoofdstuk 36	41
Hoofdstuk 37	42
Hoofdstuk 38	43-44
Hoofdstuk 39	45
Hoofdstuk 40	46
Hoofdstuk 41	47
Hoofdstuk 42	48

Copyright © 2025
Vertaald door H.G.

Auteur: Yehuda Leib HaLevi Ashlag
Originele titel: מבוא לספר הזוהר
Nederlandse titel: Voorwoord tot het boek van Zohar

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende.

www.abgd.be

INLEIDING

Deze tweede introductie is bedoeld om lezers verder voor te bereiden op de complexe en esoterische leringen van de Zohar, het fundamentele werk van de Kabbala. Het bouwt verder op de basisbeginselen van zijn eerste inleiding genaamd 'Introductie tot het boek van Zohar'. Het is daarom aangewezen om die eerst te bestuderen alvorens hiermee verder te gaan.

In deze tweede introductie legt Ashlag de fundamentele concepten van Kabbala uit die nodig zijn om zijn commentaar 'De Ladder' te begrijpen. Hij concentreert zich op de sefirot, de 10 attributen waarmee Ein Sof, Gezegend is Hij, zichzelf kenbaar maakt. De inleiding bespreekt ook de relaties tussen de sefirot, die essentieel zijn voor het begrijpen van de dynamiek van de spirituele werelden.

Ashlags werken zijn belangrijk omdat het de leringen van Kabbala toegankelijk maakt voor een breder publiek. Zijn uitleg is erop gericht de 'taal van wortel en tak' te verhelderen, wat een sleutel is tot het ontcijferen van de allegorische en mystieke taal van de Zohar. Zonder dit zouden de verhalen in de Zohar verward kunnen worden met louter fabels en legenden.

De tweede inleiding tot de Zohar van Yehuda Ashlag wordt beschouwd als een essentiële tekst voor diegenen die zich willen verdiepen in de studie van Kabbala en de Zohar, en biedt heldere inzichten in de mysteries van de mens en de spirituele werelden.

HOOFDSTUK 1

De diepe wijsheid van het boek Zohar is vergrendeld achter duizend sloten en onze menselijke taal is veel te beperkt om de gezegdes en ideeën van het boek Zohar voor ons voldoende accuraat en grondig te interpreteren. De uitleg die ik gemaakt heb in mijn commentaar 'De Ladder' is maar een hulp voor de lezer om uiteindelijk zelf op te stijgen naar de hoogtes van elk idee en daar zelf de woorden van het boek Zohar te bekijken en te studeren. Daarom vond ik het nodig om de lezer voor te bereiden en hem een weg aan te bieden zodat hij het boek van Zohar zelf kan ontdekken en bestuderen.

HOOFDSTUK 2

Allereerst is het belangrijk om te weten dat alles waarover in het boek van Zohar gesproken wordt, zelfs als het gaat over agadot¹, vormen en combinaties van de 10 sefirot betreffen.

De tien sefirot betreffen:

- Keter (kroon)
- Chochma (wijsheid)
- Bina (begrip)
- Tiferet (schoonheid)
- Chesed (genade)
- Gevoera (kracht/oordeel)
- Netsach (overwinning/eeuwigheid)
- Hod (glorie/majesteit)
- Yesod (fundament)
- Malchoet (koninkrijk)

Net zoals de 22 letters van de gesproken taal (Hebreeuws alfabet) met hun combinaties voldoende zijn voor ons om elk object en wijsheid te ontdekken, zo ook zijn de samenstellingen en de combinaties van de 10 sefirot voor ons voldoende om elke wijsheid in het boek van de hemelen te ontrafelen.

Er zijn echter drie principes² waar wij bij het bestuderen van de Zohar heel voorzichtig mee moeten zijn. Ik zal ze eerst kort toelichten en daarna pas uitgebreid bespreken.

---

¹ Verwijst naar leerzame verhalen, de niet-wettelijke, verhalende en ethische deel van de rabbijnse literatuur in het jodendom.

² גדרים: letter 'grenzen', maar zal hier als 'principes' vertaald worden.

HOOFDSTUK 3

Principe 1: er zijn vier categorieën van bevatting. Deze betreffen:

1. Materie
2. Vorm in materie
3. Abstracte vorm
4. Essentie

Hetzelfde geldt voor de 10 sefirot die ik hieronder zal uitleggen. Weet dat de Zohar zich helemaal niet bezighoudt met de abstracte vorm (3) en de essentie (4) van de 10 sefirot maar enkel met de materie (1) en de vorm in materie (2).

HOOFDSTUK 4

Principe 2: de gehele Goddelijke realiteit, in relatie tot de schepping van de zielen en hun bestaanswijzen, worden in drie niveaus verdeeld:

1. Ein Sof, Gezegend is Hij
2. De wereld Atsiloet
3. De drie werelden Beriya, Yetsira en Asiya³.

Weet dat de Zohar zich enkel bezighoudt met de drie werelden BiYA, maar ook Ein Sof, Gezegend is Hij, en de wereld Atsieliet voor zover de BiYA van hen ontvangen. Wat betreft Ein Sof, Gezegend is Hij, en de wereld Atsiloet zoals ze op zichzelf zijn, daar houdt de Zohar zich helemaal niet mee bezig.

---

³ Afgekort: BiYA

HOOFDSTUK 5

Principe 3: er bestaan drie categorieën in elk van de drie werelden BiYA:

1. De 10 sefirot die de Goddelijkheid betreffen en in die wereld schijnen.
2. De Neshamot, Roechot en Nefashot van mensen⁴.
3. De rest van de werkelijkheid die het bevat, namelijk de engelen, de kleding en de paleizen met hun eindeloze details⁵.

Het is belangrijk om te begrijpen en te bevatten dat, hoewel de Zohar alle details van elke wereld uitgebreid beschrijft, de woorden in de Zohar altijd gericht zijn op de zielen van de mensen in die wereld. Wanneer toch sprake is van andere aspecten, heeft dit enkel als doel om ons te laten begrijpen wat de zielen van hen ontvangen.

De Zohar spreekt geen enkel woord over zaken die geen verband houden met de ontvangst van de zielen. Daarom dien je alles wat in het boek van Zohar naar voor wordt gebracht, uitsluitend te begrijpen in relatie tot het ontvangen van de ziel.

Sinds deze drie principes fundamenteel zijn, kan een onvoorzichtige lezer deze buiten hun grenzen trekken en onmiddellijk in de war raken. Ik vind het daarom nodig om de moeite te nemen om de betekenis van deze drie principes zoveel als mogelijk uit te werken zodat ze voor iedereen begrijpelijk worden.

---

⁴ Deze termen verwijzen naar de verschillende niveaus van de ziel. Lees hierover meer in het boek: 'Introductie tot het boek van Zohar'.

⁵ Lees ook hier in het boek: 'Introductie tot het boek van Zohar'.

HOOFDSTUK 6

Ondertussen weet je dat er 10 sefirot bestaan die als volgt genoemd worden:

- Chochma
- Bina
- Tiferet
- Malchoet

En hun wortel die Keter genoemd wordt. Weet dat ze 10 zijn omdat Tiferet uit zes bestaat, met name:

- Chesed
- Gevoera
- Tiferet
- Netsach
- Hod
- Yesod

In het algemeen bevatten ze de vier werelden ABiYA sinds:

- De wereld Atsilot de sefira van Chochma betreft,
- De wereld Beriya de sefira van Bina betreft,
- De wereld Yetsira de sefira van Tiferet betreft,
- De wereld van Asiya de sefira van Malchoet betreft.

In het bijzonder bevat ook elke wereld apart deze 10 sefirot Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet. Maar ook de kleinste detail in elke wereld bevat deze 10 sefirot Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet.

Voor meer uitleg hierover, zie mijn vorige introductie genaamd Introductie tot het Boek van Zohar, hoofdstukken 43, 50 en 56. Daarom zal hierover geen verdere toelichting gegeven worden.

HOOFDSTUK 7

De Zohar vergelijkt de 10 sefirot Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet met vier kleuren, met name:

- Wit voor de sefira van Chochma,
- Rood voor de sefira van Bina,
- Groen voor de sefira van Tiferet,
- Zwart voor de sefira van Malchoet⁶.

Dit kan vergeleken worden met een spiegel die bestaat uit vier gekleurde glazen. Ook al bestaat het inkomende licht uit één kleur, als het door deze glazen passeert verkleurt het en verkrijgt het een andere kleur, namelijk wit, rood, groen of zwart.

Zo ook is het licht in al de sefirot een Goddelijke eenheid, van het begin van Atsiloet tot het einde van Asiya. De reden van de verdeling in 10 sefirot is door de kelim die Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet genoemd worden want elke kli wordt geacht als een verfijnde scherm waarlangs het Goddelijke licht naar zijn ontvangers passeert en zo het licht van kleur laat veranderen.

Op deze manier transfereert de kli van Chochma in de wereld van Atsiloet het witte licht (d.w.z. kleurloos licht) sinds de kli van Atsiloet als het licht zelf is en daarom ondergaat het Goddelijke licht hier geen enkele verandering als het langs Atsiloet passeert. Dit is het geheim van wat geschreven staat in de Zohar over de wereld Atsiloet⁷: “Hij, Zijn levenskracht en Zijn attributen zijn één”. Daarom wordt het licht van Atsiloet ook geacht als wit te zijn.

Dit is niet het geval voor de werelden Beriya, Yetsira en Asiya want het licht verkrijgt hier een zekere verandering en dofheid wanneer het langs hen naar de ontvangers passeert. Het rode licht vertegenwoordigt zo Bina die de wereld Beriya betreft. Het groene licht is zoals het licht van de zon van Tiferet die de wereld van Yetsira betreft en het zwarte licht is de sefira van Malchoet die de wereld van Asiya betreft.

---

⁶ Zoals geschreven in Zohar Bereshiet 2, pagina 14, sectie 27.

⁷ Tikkoenei Zohar, Introductie 36

HOOFDSTUK 8

Bijkomend aan hetgeen hierboven uitgelegd werd, geeft het voorbeeld van deze vier kleuren een belangrijke hint. Want de hogere lichten worden Sefer⁸ (boek) genoemd, zoals geschreven⁹: “Hij schiep Zijn wereld met drie boeken: een boek, een auteur en een verhaal. Het is ook geschreven¹⁰: “De hemelen zullen opgerold worden als een boek.”

Wijsheid manifesteert zich niet in het wit van een boek maar enkel in de kleuren, meer bepaald de inkt waarmee de letters gevormd worden in een boek en waarmee wijsheid kenbaar wordt gemaakt aan de lezer. In het algemeen zijn er drie soorten inkt in een boek: rood, groen en zwart.

Zo ook is de Goddelijke wereld van Atsiloeit, die het geheim van Chochma betreft, het witte aspect in een boek. In dit aspect is helemaal geen bevatting mogelijk. Alle onthullingen in het boek van de hemelen is enkel mogelijk in de sefirot Bina, Tiferet en Malchoet, die de drie werelden van BiYA betreffen. Ze worden geacht als de inkt in het boek van de hemelen. Door hun letters en combinaties worden de voornoemde soorten inkt gemanifesteerd en is het enkel door hen dat het Goddelijke licht zich kan openbaren aan de ontvangers.

Op hetzelfde moment dient opgemerkt te worden dat het wit de essentiële drager is van het boek terwijl al de letters gedragen worden door het wit. Was het niet voor het wit, was het niet mogelijk geweest voor de letters om te bestaan en al de onthullingen van wijsheid die in hen aanwezig is.

Zo is ook de wereld Atsiloeit, die de sefira van Chochma betreft, de essentiële drager van de revelatie van Chochma (wijsheid) die onthuld wordt door middel van de werelden van Beriya, Yetsira en Asiya. Dit is het geheim van wat geschreven is¹¹: “In wijsheid heb je hen allemaal gemaakt.”

---

⁸ ספר: Hebreeuws voor boek.

⁹ Sefer Yetsira of het boek van de Schepping/vorming, hoofdstuk 1, deel 1.

¹⁰ Jesaja 34:8

¹¹ Psalmen 104:24

HOOFDSTUK 9

Dit is wat boven uitgelegd werd in het tweede principe, namelijk dat de Zohar niet spreekt over de wereld van Atsiloet zelf (zie hoofdstuk 4). De reden is dat Atsiloet zoals het wit in een boek betreft. De Zohar refereert enkel naar Atsiloet als het gaat over zijn belichting naar de drie werelden van Beriya, Yetsira en Asiya sinds ze geacht worden als de aspecten van de inkt, de letters en hun combinaties in het boek.

De belichting van Atsiloet naar de drie werelden van BiYA kan op twee manieren gebeuren.

1. De drie werelden BiYA ontvangen het licht van de wereld Atsiloet op hun eigen plaats. Op deze manier wordt het licht voor hen grotendeels afgenomen gezien het langs de scheidingslijn passeert die zich onder de wereld van Atsiloet bevindt en het slechts geacht wordt als verlichting door de kelim van Atsiloet.
2. De tweede manier is middels het opstijgen van de werelden BiYA boven de scheidingslijn naar de plaats van Bina, Tiferet en Malchoet van Atsiloet waarbij ze vervolgens de wereld van Atsiloet bekleden. Op deze manier ontvangen ze rechtstreeks het licht van Atsiloet.

Dit wordt verder beschreven in de Opening tot de wijsheid van Kabbala, vanaf sectie 155 en verder¹².

---

¹² Betreft de derde introductie geschreven door Ashlag.

HOOFDSTUK 10

Echter, de metafoor die wij gebruikt hebben is niet helemaal vergelijkbaar met de kwestie die wij besproken hebben, want in een boek van wijsheid in deze wereld zijn zowel het wit als de inkt in de letters levenloos. De openbaring van hun wijsheid gebeurt niet in hun essentie maar buiten zichzelf, met name in de gedachten van de lezer.

Dit is niet het geval met de vier werelden ABiYA, die de boeken van de hemelen betreffen, waarbij al hun lichten¹³ zowel in de spirituele als in de fysieke werkelijkheid aanwezig zijn en van daaruit aangetrokken worden. Begrijp daarom dat het wit zowel de drager als het intellect van het boek betreft, terwijl de kleuren van de inkt dienen om het intellect te belichten.

---

¹³ מוחין: letterlijk vertaal 'hersenen' maar verwijst naar de lichten van het hoofd, meer bepaald de drie hogere sefirot.

HOOFDSTUK 11

Het is nu nodig om de vier categorieën van bevatting te begrijpen die eerder bij het eerste principe naar voor werden gebracht (hoofdstuk 3), deze betreffen:

1. Materie
2. Vorm in materie
3. Abstracte vorm
4. Essentie

Ik zal ze eerst uitleggen volgens hetgeen dat waarneembaar is in deze wereld. Bijvoorbeeld, wanneer je spreekt over een moedige, eerlijke of leugenachtige persoon, enz.. kunnen wij deze persoon in bovenstaande categorieën indelen als volgt:

1. De materie betreft zijn lichaam.
2. De vorm in materie betreft zijn moedigheid, eerlijkheid of leugenachtigheid.
3. De abstracte vorm betreft de mogelijkheid om de vorm van moedigheid, eerlijkheid of leugenachtigheid te onttrekken van de materie van een persoon en deze vormen op hun eigen waar te nemen, onttrokken van elke materie of lichaam. Meer bepaald kunnen de attributen van moedigheid, eerlijkheid en leugenachtigheid apart bestudeerd worden en in hen voor- en nadelen waargenomen worden wanneer ze niet ingekleed zijn in materie.¹⁴
4. De essentie van een persoon.

---

¹⁴ Een attribuut (vorm) kan geïsoleerd van een persoon (materie) bekeken worden. Een persoon kan de vorm van eerlijkheid in zich hebben, maar deze vorm kan ook apart bekeken worden wanneer het niet in een persoon aanwezig is en de voor- en nadelen bestudeerd kunnen worden. Bijvoorbeeld, de voor- en nadelen van eerlijkheid, moedigheid, enz...

HOOFDSTUK 12

Begrijp dat wij helemaal geen vat hebben op de 4de categorie, welk de essentie van een persoon zelf betreft zonder materie. Want onze zintuigen en verbeeldingskracht kunnen enkel de acties van onze daden tonen maar niets van de essentie zelf. Bijvoorbeeld het zintuig om te zien geeft ons de mogelijkheid om sporen van de zichtbare essentie waar te nemen die waarneembaar worden door het licht.

Zo ook met het zintuig van horen die enkel de kloppende kracht van een bepaalde essentie in het oor betreft. De lucht die weggeduwd wordt door een kracht slaat op ons trommelflies waardoor wij een soort van essentie in onze nabijheid kunnen horen.

Zo ook met het zintuig van ruiken, welk lucht is die uitgaat van de essentie en die onze reukreceptoren opvangen waardoor wij kunnen ruiken. Hetzelfde met het zintuig van proeven dat enkel het resultaat is van een bepaalde essentie die onze smaakreceptoren aanraken.

Bijgevolg bieden deze vier zintuigen ons enkel een manifestatie van de acties die het gevolg zijn van een bepaalde essentie, maar niets van de entiteit zelf.

Zo is het ook met ons zintuig om te voelen, welk de sterkste is van alle zintuigen gezien het een onderscheid kan maken tussen warm en koud en tussen vast en zacht. Doch dit zijn slechts manifestaties van de essentie, want wat warm is kan koud worden en wat koud is kan warm worden.

Een vaste stof kan ook middels een chemisch proces vloeibaar gemaakt worden en de vloeistof kan op zijn beurt overgaan tot lucht, meer bepaald een gasvormige toestand (bijvoorbeeld damp) waarbij het op een bepaald moment helemaal verdwijnt en niet meer onderscheiden kan worden door onze vijf zintuigen. Desalniettemin bestaat de essentie nog altijd daarin sinds de lucht opnieuw kan omgezet worden in een vloeibare stof en het vloeibare weer in een vaste stof.

Het moet nu helder zijn voor jou dat onze vijf zintuigen ons niets van de essentie kunnen openbaren maar enkel manifestaties van de essentie kunnen weergeven. Begrijp ook dat alles wat voor ons niet tastbaar is, ook niet in onze verbeelding kan bestaan. Iets dat niet voor te stellen is, kan ook niet ingebeeld worden met als gevolg dat wij het niet kunnen bevatten.

Bijgevolg kan de essentie op geen enkele manier door onze gedachten bevat worden. Meer nog, we weten zelf niets over onze essentie. Ik voel en weet dat ik een plaats inneem in de wereld, dat ik een vaste vorm heb, dat ik in staat ben om te denken en dat er nog andere manifestaties van mijn essentie waarneembaar zijn, maar indien je mij zou vragen wat mijn essentie betreft, zou ik niet weten wat hierop te antwoorden. Want wij zijn enkel in staat om manifestaties en beelden die uitgaan van onze essentie waar te nemen.

HOOFDSTUK 13

Wij hebben wel degelijk een volledige bevatting van de eerste categorie, namelijk de materie. Dit zijn de manifestaties van de acties die voortkomen uit elke essentie. Deze manifesteren de essentie die in de materie besloten ligt op een manier dat wij helemaal niet lijden onder het gebrek aan waarneming van de essentie zelf. Wij missen haar helemaal niet, net zoals wij geen zesde vinger aan onze handen missen.

De bevatting van de materie, met name de manifestaties van de acties van de essentie, is voldoende voor al onze noden en percepties, zowel voor de waarneming van ons eigen bestaan als voor de waarneming van het bestaan buiten ons.

HOOFDSTUK 14

De tweede categorie, die de vorm in materie betreft, wordt ook helder en alomvattend waargenomen. Want we nemen deze waar via actuele, praktische ervaringen, zoals wij die vinden in de gedragingen van elke materie. Het is via deze categorie dat al onze hogere waarnemingen, waarop wij onvoorwaardelijk kunnen rekenen, tot ons komen.

HOOFDSTUK 15

De derde categorie betreft de abstracte vorm. Dat wil zeggen, wanneer de vorm aan ons geopenbaard wordt terwijl het nog in de materie is ingekleed, heeft ons verbeeldingsvermogen de kracht om het volledig van de materie te onttrekken en haar apart¹⁵ te bestuderen.

Dit is vergelijkbaar met de deugden en goede eigenschappen die beschreven worden in ethische werken waarin gesproken wordt over eigenschappen als waarheid, leugen, woede, moed en dergelijke wanneer ze onttrokken zijn van enige vorm van materie. Wij schrijven er verdiensten of tekortkomingen aan toe, zelfs als ze abstract zijn.

Begrijp dat deze derde categorie onaanvaardbaar is voor zorgvuldige denkers, omdat het niet honderd procent betrouwbaar is. Want men kan zich vergissen wanneer de vorm onttrokken is van de materie. Bijvoorbeeld, iemand met idealistische morele waarden en daarmee bedoel ik een ongelovige individu, zou vanwege zijn intensieve focus op de kwaliteit van waarheid in haar abstracte vorm, zelfs wanneer hij mensen van de dood zou kunnen redden door te liegen, kunnen besluiten dat zelfs als de hele wereld zou vergaan, hij nog steeds geen opzettelijke leugen over zijn lippen mag laten komen. Dit is alleszins niet het standpunt van de Thora die voorrang geeft aan het redden van mensenlevens¹⁶.

Echter, had hij de vormen van waarheid en leugen bekeken wanneer het ingekleed was in de materie, zou hij hun waarde beter kunnen begrijpen met betrekking tot hun nuttigheid of schadelijkheid specifiek in die context. Want na de vele beproevingen die de wereld heeft ondergaan waarbij mensen veel verwoestingen hebben gezien veroorzaakt door leugenachtige mensen en veel goede zaken hebben gezien door mensen die de waarheid hoog in het vaandel dragen, kwamen de idealisten tot de conclusie dat er geen attribuut belangrijker is dan waarheid en geen attribuut verachtelijker dan leugen. Maar had de idealist dit beter begrepen, zou hij zeker het standpunt van de Thora goedgekeurd hebben, die zegt dat een mensenleven onmetelijke keren belangrijker is dan het attribuut van waarheid die zo prijzenswaardig is.¹⁷

Begrijp dus dat er geen enkele zekerheid bestaat met betrekking tot de bevatting van de derde categorie, met name de abstracte vormen, en nog minder wanneer deze nog niet ingekleed zijn geweest in enige vorm van materie. De waarneming hiervan zou simpelweg tijdverspilling zijn¹⁸.

---

¹⁵ Buiten de materie.

¹⁶ Yoma 82a

¹⁷ Door de vele ellende die de mens gezien heeft veroorzaakt door leugenachtige personen en al het goede dat tot stand werd gebracht door personen die waarheid hoog in het vaandel dragen, wordt het attribuut van waarheid geacht als zeer prijzenswaardig. Desalniettemin, zegt Ashlag dat deze attributen steeds in context moeten geplaatst worden wanneer het bijvoorbeeld gaat over het redden van een mensenleven waarbij het attribuut van waarheid ondergeschikt wordt aan het attribuut van leugen. Daarom kan de derde categorie niet los bekeken worden en kan leiden tot misverstanden.

¹⁸ Een abstracte vorm mag niet apart bestudeerd worden omdat het kan leiden tot misverstanden. Dit moet steeds ingekleed worden in een materie.

HOOFDSTUK 16

Aan jou werden nu de vier categorieën van bevatting grondig uitgelegd, met name:

1. Materie
2. Vorm in materie
3. Abstracte vorm
4. Essentie

En dit met betrekking tot tastbare zaken. Er werd ook uitgelegd dat de vierde categorie, welke de essentie betreft, op geen enkele manier door ons kan bevat worden. Terwijl de derde categorie misleidend kan zijn.

Enkel de eerste en tweede categorieën zijn door de Goddelijke voorzienigheid aan ons gegeven om te begrijpen en te bevatten. Door middel hiervan wordt het ook mogelijk om de werkelijkheid van de spirituele entiteiten te bevatten, meer bepaald de hogere werelden ABiYA, sinds zelfs de kleinste detail in hen uit deze vier categorieën bestaat.

Neem bijvoorbeeld een bepaald detail in de wereld van Beriya. Er zijn daar kelim (vaten) met een rode kleur waarlangs het licht passeert naar de onderdanen van Beriya zoals boven uitgelegd. De kli (vat) in Beriya dat een rode kleur heeft wordt beschouwd als het aspect van materie of de eerste categorie. Hoewel het slechts een kleur is, welke de uitwerking van zijn eigenheid is door de manifestatie van zijn daad, hebben wij gezegd dat er voor ons in zijn essentie geen bevatting mogelijk is maar enkel van manifestaties van de essentie. Wij noemen deze manifestatie met de naam entiteit, materie, lichaam of kli. Zoals boven uitgelegd in hoofdstuk 13.

Het Goddelijke licht dat daarin ingekleed is en door de rode kleur passeert, betreft de vorm in de materie, met name de tweede categorie. Hierdoor krijgt het licht een rode kleur en leert ons over de inkleding van de entiteit. De entiteit betreft het aspect van het lichaam of materie zoals hierboven uitgelegd. In dit geval is het de rode kleur.

Als je het Goddelijke licht wil loskoppelen van de entiteit (de rode kleur) om het apart te analyseren, begrijp dan dat dit behoort tot de derde categorie, met name de abstracte vorm (buiten de materie). Deze analyse (van de abstracte vorm) zal met zekerheid leiden tot fouten zoals boven uitgelegd. Daarom is dit ten strengste verboden tijdens de studie van de hogere werelden. Geen enkele ware Kabbalist zal zich daarom hierin verdiepen en zeker niet de meesters van de Zohar. Dit is nog meer het geval met de essentie van een detail in Beriya sinds wij helemaal geen vat hebben op de essentie van het materiële, laat staan van het spirituele.

Dus er bestaan hier vier categorieën:

1. De kli van Beriya die het geheim van de rode kleur betreft en geacht wordt als de entiteit of materie van Beriya.
2. Het Goddelijke licht dat in de kli van Beriya ingekleed is, betreft de vorm in de materie.
3. Het Goddelijke licht op zichzelf, onttrokken van de entiteit van Beriya betreft de abstracte vorm.
4. De essentie van het individueel detail.

Hiermee werd het eerste principe grondig uitgelegd (zie hoofdstuk 3), met name dat geen enkel woord in het gehele boek van Zohar verwijst naar de derde of vierde categorie maar enkel de eerste en tweede categorie behandelt.

HOOFDSTUK 17

Met hetgeen hierboven werd uitgelegd zal het tweede principe nu duidelijk worden (zie hoofdstuk 4). Begrijp dat net zoals er vier categorieën zijn bij een individueel geval in de wereld Beriya, dit op dezelfde manier kan toegepast worden in de werelden van Atsieliet, Beriya, Yetsira en Asiya.

De drie kleuren rood, groen en zwart in de werelden Beriya, Yetsira en Asiya betreffen het aspect van materie of entiteit. De witte kleur is het aspect van de wereld Atsiloet en betreft de vorm die de materie omhult, met name de drie werelden BiYA. Het aspect van Ein Sof (op zijn eigen) betreft het geheim van de essentie.

Dit is wat gezegd werd bij het eerste principe, namelijk dat het aspect van de essentie niet kan bevat worden en de vierde categorie betreft die verborgen is in alle entiteiten, zelfs in de entiteit van deze wereld (zie hoofdstuk 12).

Het aspect van de witte kleur wanneer het op zichzelf is en de drie andere kleuren van BiYA niet bekleedt, meer bepaald wanneer het licht Chochma niet ingekleed is in Bina, Tiferet en Malchoet, betreft de vorm onttrokken van de materie waarin wij niets te zoeken hebben. De Zohar spreekt hier helemaal niet over, maar enkel over de eerste categorie die de drie kleuren van BiYA betreffen en die geacht worden als de drie kleuren van BiYA en deze de drie sefirot Bina, Tiferet en Malchoet betreffen.

De Zohar spreekt ook over de tweede categorie, met name de belichting van Atsiloet in de drie kleuren van Beriya, Yetsira en Asiya. Dit wil zeggen dat het licht van Chochma ingekleed wordt in Bina, Tiferet en Malchoet. Dit betreft de vorm wanneer het in de materie ingekleed wordt. Het boek van Zohar houdt zich dus enkel bezig met de eerste twee categorieën.

Bijkomend, wanneer de lezer tijdens zijn studie van de Zohar niet voorzichtig is om op elke plaats zijn focus en gedachten op deze twee categorieën te houden, zal hij onmiddellijk verward raken en de betekenis van de woorden van Zohar verkeerd begrijpen.

HOOFDSTUK 18

Zoals de vier categorieën van toepassing zijn op de algemene werelden van ABiYA, zo is dit ook van toepassing op elke wereld apart, tot in het kleinste detail van elke wereld. Van het hoogste niveau van Atsiloet tot het laagste niveau van Asiya, want in alles (klein of groot, laag of hoog) bestaat Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet, zoals uitgelegd, waarbij de sefira van Chochma het aspect van de vorm betreft. Bina, Tiferet en Malchoet betreffen het aspect van de materie waarin het aspect van de vorm ingekleed wordt. Deze betreffen de twee categorieën waarmee de Zohar zich bezig houdt.

Echter, wanneer de sefira van Chochma onttrokken wordt van Bina, Tiferet en Malchoet, meer bepaald wanneer de vorm gescheiden wordt van de materie, houdt de Zohar zich daarmee niet bezig. De Zohar houdt zich ook niet bezig met de essentie, welk het aspect van Ein Sof betreft, Gezegend is Hij, die ook aanwezig is in elk detail. Dit is de werkwijze die wij hanteren met Bina, Tiferet en Malchoet die in elk detail aanwezig zijn, zelfs in Atsiloet, zoals uitgelegd.

Wat betreft de Keter en Chochma die eveneens in elk detail aanwezig zijn, zelfs in Malchoet van Asiya, houdt de Zohar zich ermee niet bezig wanneer ze op zichzelf zelf en afgescheiden zijn van Bina, Tiferet en Malchoet.

Hiermee werden de twee eerste principes grondig uitgelegd. De gehele focus van de meesters van de Zohar betreft:

- De materie of de vorm in de materie die het eerste principe betreft.
- Het tweede principe van BiYA of het schijnen van Atsiloet in BiYA.

HOOFDSTUK 19

Wij zullen nu het derde principe uitleggen (zie hoofdstuk 5). Hoewel de Zohar elke wereld behandelt met betrekking tot de sefirot, de Goddelijkheid die in de werelden schijnen, en met de details van het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende die de schepselen van de werelden betreffen, blijft de hoofdfocus en de doelstelling van de Zohar het aspect van het sprekende in de wereld waarover gesproken wordt.

Ik zal dit vergelijken met entiteiten in onze wereld. Het werd eerder uitgelegd (in de introductie tot het boek van Zohar, hoofdstuk 42) dat de vier types, met name het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende aanwezig zijn in elke wereld, zelfs in onze wereld en de vier delen van de wens om te ontvangen betreffen. Waarbij elk van hen in zichzelf ook deze vier types van het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende heeft. Studeer dit zorgvuldig daar.

Dus een persoon in deze wereld moet zichzelf onderhouden en laten ontwikkelen door deze vier types van het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende. Deze vier types zijn ook aanwezig in het voedsel van de mens die aangetrokken wordt van de vier aspecten van het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende die aanwezig zijn in het lichaam van de mens. Deze betreffen:

- a) Hij wil het noodzakelijke ontvangen voor zijn voortbestaan, zodat hij kan leven.
- b) Hij wil meer dan hetgeen noodzakelijk is voor zijn voortbestaan en streeft naar luxe, maar het blijft beperkt tot enkel dierlijke lusten.
- c) Hij streeft naar menselijke lusten, zoals eer en macht.
- d) Hij streeft naar kennis.

Deze worden naar hem aangetrokken door de vier delen van de wens om te ontvangen die in hem aanwezig zijn.

- a) Zijn verlangen naar het onmisbare voor zijn voortbestaan betreft het levenloze aspect.
- b) Zijn dierlijke lusten betreffen het vegetatieve aspect van de wens om te ontvangen die als doel heeft om hem te doen groeien en zijn kli plezier te geven welk het vlees van het lichaam betreft.
- c) Zijn menselijke lusten betreffen het dierlijke aspect van de wens om te ontvangen die ervoor zorgen dat zijn geest zich kan verrijken.
- d) Zijn wens naar kennis betreft het sprekende aspect van de wens om te ontvangen.

HOOFDSTUK 20

Je zal ontdekken dat met betrekking tot het eerste aspect, dat het onmisbare voor zijn voortbestaan betreft, en het tweede aspect dat zijn dierlijke lusten betreffen, verder gaan dan enkel het noodzakelijke. Hij ontvangt en voedt deze twee aspecten door zaken die lager zijn dan hijzelf, namelijk door het levenloze, vegetatieve en het dierlijke.

Het derde aspect van de menselijke lusten zoals macht en eer, ontvangt en voedt hij van zijn eigen soort die gelijk zijn aan hem.

Het vierde aspect van voedsel betreft kennis die hij ontvangt en voedt door een hoger aspect dan zijn eigen soort, met name door wijsheid en intellect zelf die spiritueel zijn.

HOOFDSTUK 21

De verhoudingen van de hogere spirituele werelden zijn op dezelfde manier opgebouwd. Want de werelden zijn verzegeld van boven naar beneden (zijn ingedrukt in elkaar) en alle aspecten van het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende die in de wereld van Beriya aanwezig zijn, laten hun afdruk achter in de wereld van Yetsira.

Het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende van de wereld van Asiya hebben hun afdruk gekregen van het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende van de wereld van Yetsira.

Het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende van deze wereld krijgen hun afdruk van het levenloze, vegetatieve, dierlijke en sprekende van de wereld van Asiya.

Zoals eerder uitgelegd in de introductie van het boek van Zohar, hoofdstuk 42, wordt het levenloze in de spirituele werelden genoemd als 'paleizen', het vegetatieve als 'kleding', het dierlijke als 'engelen' terwijl het sprekende het aspect van 'zielen' van de mensen in die wereld betreft.

De 10 sefirot in elke wereld zijn het Goddelijke. De zielen van de mensen zijn het centrum van elke wereld en ze worden gevoed door de gehele spirituele werkelijkheid in die wereld net zoals het fysieke sprekende persoon gevoed wordt door de gehele fysieke werkelijkheid in deze wereld.

Dus het eerste aspect van de wil om het noodzakelijke te ontvangen, krijgt hij van het schijnen van de paleizen en de kleding die daar zijn. Het tweede aspect betreft het toegelaten dierlijk genot zodat zijn lichaam kan groeien. Dit genot krijgt hij van de engelen die daar zijn¹⁹ en dit geestelijk schijnen gaat verder dan enkel het ontvangen van het noodzakelijke zodat de geestelijke kelim die bekleed worden in zijn ziel kunnen vergroten.

Het eerste en tweede aspect ontvangt hij van zaken lager dan hijzelf die de paleizen, kleding en engelen van daar zijn en die lager staan dan de ziel van de mens. Het derde aspect betreffen de lusten van de mens die de geest van de mens verruimen die hij in deze wereld van zijn eigen soort ontvangt. Hij ontvangt daar ook van zijn eigen soort (in het spirituele) met name van alle zielen die in die wereld aanwezig zijn want het is door het schijnen van deze zielen dat zijn eigen wil verruimd wordt. Het vierde aspect is de wens van kennis die hij daar ontvangt van de sefirot die in die wereld aanwezig zijn, want van hen ontvangt hij Chochma, Bina en Da'at van zijn ziel.

Zo ook moet de ziel van de mens die in elke wereld te vinden is, groeien en zich compleet maken met alle aspecten die in die wereld te vinden zijn. Dit is het derde hierboven genoemde principe. Met name, dat alle zaken waarover de Zohar spreekt, elk detail van de hogere werelden, de sefirot, de zielen, de engelen, de kleding of de paleizen, zelfs als het gaat over zichzelf, moet de lezer begrijpen dat ze gezegd worden met betrekking tot hetgeen de ziel van de mens van hen ontvangt en door hen gevoed wordt. Daarom zijn alle zaken, stellingen van de Zohar gefocust op de behoeftes en noden van de ziel zelf.

Als je dit begrijpt zal je succesvol zijn in je wegen.

---

¹⁹ Tikkoenei Zohar 69, pagina 105b, lijn 32

HOOFDSTUK 22

Na al het bovenstaande rest ons nog de fysieke beschrijvingen uit te leggen die in het boek van Zohar worden gegeven aangaande de tien sefirot, zoals boven en beneden, opstijging en afdaling, inkrimping en uitbreiding, kleinheid en grootheid, scheiding en verbondenheid en getallen en dergelijke, die de lageren door hun goede of slechte daden in de tien sefirot teweegbrengen.

Deze woorden lijken verrassend, want hoe kan het zijn dat het Goddelijke zelfstandig kan handelen en tegelijk onderworpen kan zijn aan verandering veroorzaakt door de lageren?

Je zou kunnen zeggen dat deze zaken niet verwijzen naar het Goddelijke zelf, God verhoede, die in de sefirot schijnen en ingekleed zijn maar enkel betrekking hebben op de kelim (vaten) van de sefirot die niet Goddelijk zijn. Dit gezien ze (de kelim) nieuw gecreëerd zijn samen met de schepping van de zielen om de verschillende niveaus van bevassing te verhullen of te onthullen die gepast zijn voor de zielen om ze uiteindelijk te brengen tot hun gewenste eindcorrectie.

Dit is vergelijkbaar met het voorbeeld van de spiegel (zie hoofdstuk 7) met de vier glazen die geverfd zijn in vier kleuren: wit, rood, groen en zwart. Je hebt ook het wit in een boek en de materie van de letters in een boek.

Dit is allemaal mogelijk in de drie werelden van BiYA waar de kelim van de sefirot nieuw gecreëerd zijn en niet Goddelijk zijn, maar dit kan niet gezegd worden over de kelim van de sefirot in de wereld Atsilot die helemaal Goddelijk zijn en één zijn met het Goddelijke licht die in hen aanwezig zijn.

Zoals geschreven in de Tikkoenei Zohar²⁰: "Hij, Zijn leven en Zijn attributen zijn één."

- **Hij** betekent de essentie van de sefirot die het geheim van Ein Sof betreft, Gezegend is Hij.
- **Zijn leven** verwijst naar het geheim van het licht dat in de sefirot schijnt en dat het licht van het leven genoemd wordt, want de hele wereld van Atsilot is het aspect van Chochma en het licht van Chochma wordt het licht van Chaya genoemd. Daarom wordt het ook leven genoemd.
- **Zijn attributen** betreffen de kelim van de sefirot.

Dus alles is een complete Goddelijke eenheid.

Indien het zo is, hoe is het mogelijk dat lagere creaties in Atsilot veranderingen kunnen teweegbrengen? Tegelijkertijd dringt zich de vraag, dat indien alles in die wereld Goddelijk is en wij daar niets van kunnen vinden van nieuwe creaties, hoe kunnen wij dan drie onderscheidingen maken die in Tikkoenei Zohar vermeld worden dat Hij, Zijn leven en Zijn attributen één zijn? Alles is toch absolute, eenvoudige eenheid?

---

²⁰ Tikkoenei Zohar 3b: "איהו חיוהי וגרמוהי חד בהון"

HOOFDSTUK 23

Om dit allemaal beter te begrijpen moet je eerst terugkijken naar hoofdstuk 17, waarin uitgelegd wordt dat het aspect van de essentie niet kan bevat worden, zelfs niet de essentie van fysieke entiteiten of onze eigen essentie, laat staan de essentie van de werkelijkheid zelf.

De wereld van Atsiloet is het geheim van 'vorm' en de drie werelden van BiYA zijn het geheim van 'materie' waarbij het schijnen van Atsiloet in BiYA het geheim van de vorm betreft die in de materie wordt ingekleed.

Hieruit zal je begrijpen dat de naam Ein Sof, Gezegend is Hij, die wij gebruiken absoluut geen aanduiding is voor de essentie van Zijn werkelijkheid, Geprezen is Hij, want hoe kunnen wij iets definiëren met een naam of een titel als wij dat niet kunnen bevatten. Gezien ons verbeeldingsvermogen en onze vijf zintuigen ons niet dichterbij kunnen brengen tot de essentie van iets, zelfs met betrekking tot fysieke entiteiten, hoe kunnen wij dan mogelijk anderszins hierover iets denken of zeggen? Laat staan over Zijn essentiële werkelijkheid zelf!

Echter, het is noodzakelijk dat wij de naam Ein Sof, Gezegend is Hij, begrijpen met betrekking tot het derde principe. Namelijk, dat al hetgeen vermeld is in de Zohar specifiek betrekking heeft op de zielen (zie hoofdstuk 21), waarbij de naam Ein Sof, Geprezen is Hij, geen betrekking heeft op Zijn essentiële werkelijkheid maar eerder hoe alle werelden en zielen inbegrepen zijn in Hem, Gezegend is Hij, volgens het geheim van de scheppingsgedachte.

Zoals gezegd wordt dat: 'de laatste daad aanwezig is in de eerste gedachte'. Ein Sof is de connectie die de gehele schepping met Hem verbindt tot aan de eindcorrectie. Dit is wat wij eerder genoemd hebben als de initiële toestand van de zielen (zie introductie tot het boek van Zohar, hoofdstuk 13) waarbij alle zielen in Hem bestaan, Geprezen is Hij, en gevuld zijn met al het plezier en tederheid van de hemelse hoogtes die wij zullen ontvangen bij de vervolmaking van de eindcorrectie. Sinds deze ideeën reeds daar besproken werden zal dit hier niet meer herhaald worden.

HOOFDSTUK 24

Laat mij jou een voorbeeld van deze wereld geven. Stel dat iemand een mooi afgewerkt huis wil bouwen. In zijn gedachten ziet hij eerst een mooi afgewerkt huis met al zijn kamers en talloze details, precies zoals het eruit zal zien wanneer de bouw voltooid is. Pas daarna maakt hij een ontwerp waarin al deze details in verwerkt zijn. Dit ontwerp geeft hij vervolgens aan de arbeiders en legt te gepaste tijde uit welke materialen dienen gebruikt te worden, zoals hout, stenen, ijzer, enz. Nadien starten de werken tot alles klaar is en alles naar wens is zoals hij het initieel in zijn gedachten had ingebeeld.

Begrijp dat Ein Sof, Gezegend is Hij, het geheim van de eerste gedachte betreft en de gehele creatie in zijn volmaakte, finale toestand reeds voor Hem zichtbaar was. Echter, het aangehaalde voorbeeld is niet helemaal hetzelfde want voor Hem, Gezegend is Hij, zijn toekomst en heden gelijk. Bovendien is de gedachte reeds de voltooiing bij Hem want in tegenstelling tot ons heeft Hij, Gezegend is Hij, geen praktische gereedschappen nodig (voor de voltooiing van een gedachte). Daarom is een gedachte bij Hem, Gezegend is Hij, actuele realiteit. De wereld van Atsiloet is hierbij het geheim van een gedetailleerd ontwerp dat later nog uitgewerkt dient te worden wanneer de bouw van het huis effectief begint.

Het is noodzakelijk te begrijpen dat in deze twee, de oorspronkelijke gedachte die Ein Sof Gezegend is Hij betreft en het gedetailleerde ontwerp dat te gepasten tijde nog uitgewerkt dient te worden, nog geen sporen van schepselen zichtbaar zijn, sinds deze nog allemaal in potentie aanwezig zijn en nog niet in de actualiteit gerealiseerd zijn.

Hetzelfde is van toepassing voor mensen. Zelfs als men alle details berekent, van het hout en de stenen tot het metaal – inclusief wat er ten tijde van de uitvoering moet gebeuren – is het vooralsnog slechts een concept, zonder ook maar een spoor van daadwerkelijk hout of stenen. Het enige verschil is dat bij mensen het ingebeelde ontwerp niet als werkelijke realiteit wordt beschouwd, terwijl het in de Goddelijke gedachte wél werkelijke realiteit betreft, zelfs meer dan dit.

Bij deze werd het geheim van Ein Sof, Gezegend is Hij, en het geheim van de wereld Atsiloet uitgelegd. Alles wat over hen gezegd wordt heeft enkel betrekking op de schepselen zelf. Echter, ze zijn nog in potentie en nog niet geopenbaard. Zoals met ons voorbeeld van het ontwerp of plan voor de bouw van een huis. Het betreft slechts een blauwdruk en bevat in zich nog niets van hout, steen of metaal.

HOOFDSTUK 25

De drie werelden BiYA en deze wereld worden beschouwd als de verwezenlijking van het potentieel, zoals een persoon die zijn huis daadwerkelijk bouwt door hout, stenen en arbeiders samen te brengen tot de daadwerkelijke voltooiing van het huis.

Daarom, het Goddelijke dat schijnt in BiYA bekleedt de 10 kelim Keter, Chochma, Bina, Chesed, Gevoera, Tiferet, Netsach, Hod, Yesod en Malchoet op een manier die voor die zielen voldoende is om te ontvangen zodat ze hun volmaaktheid kunnen bereiken.

Met betrekking tot Zijn Goddelijkheid betreffen dit actuele kelim. Ze zijn zelf niet Goddelijk maar zijn nieuwe creaties gevormd voor het belang van de zielen.

HOOFDSTUK 26

Als je over bovenstaande voorbeeld nadenkt, zal je ontdekken dat er sprake is van drie fases wanneer iemand het plan heeft om een huis te bouwen en dat deze drie fases met elkaar verbonden zijn volgens het principe van oorzaak en gevolg. Dit gezien geen enkel detail van een plan tot stand kan komen als het niet aanwezig is in de eerste gedachte. De wortel van al deze fases betreft de oorspronkelijke gedachte, aangezien geen enkel detail van het geplande ontwerp tot stand kan komen, behalve door de "laatste daad" die voortkomt uit de "eerste gedachte". Evenzo zal hij iets ten tijde van de bouw alleen uitvoeren in overeenstemming met de details die hij van tevoren heeft vastgelegd in het geplande ontwerp²¹.

Hieruit zal je de werelden begrijpen, namelijk dat er geen enkele nieuwigheid (hoe klein ook) in de wereld bestaat die niet uit Ein Sof, Gezegend is Hij, uitgekomen is. Met name, uit de eerste toestand van de zielen die zich daar bevinden in hun volmaakte toestand zoals bij de eindcorrectie. Zoals gezegd wordt dat de laatste daad aanwezig is in de eerste gedachte. Dus alles wat zich tijdens de eindcorrectie zal manifesteren is daar reeds aanwezig²².

In het begin strekt het zich uit van Ein Sof, Gezegend is Hij, naar de wereld van Atsiloet, zoals in het voorbeeld waarin de eerste gedachte in een blauwdruk wordt verwerkt. Vervolgens wordt elk detail uit de wereld van Atsiloet naar de werelden van BiYA doorgetrokken zoals ook in het voorbeeld waarbij alle details van het ontwerp daadwerkelijk worden uitgevoerd bij de bouw van een huis.

Er zijn dus geen details of nieuwigheden in deze wereld die niet uitgekomen zijn uit Ein Sof, Gezegend is Hij, of uit de eerste toestand van de zielen. Vanuit Ein Sof, Geprezen is Hij, wordt het doorgetrokken naar de wereld Atsiloet, meer bepaald tot hetgeen in deze wereld nieuw zal gevormd worden. Vanuit de wereld van Atsiloet wordt de nieuwigheid doorgetrokken naar de drie werelden van BiYA waar de nieuwigheid zich zal manifesteren in de werkelijkheid en waar het Goddelijke zich zal omzetten in gecreëerde entiteiten. Vervolgens gaat het naar Yetsira en Asiya tot het helemaal doorgetrokken wordt naar beneden, naar deze wereld. Begrijp dit goed en vergelijk dit met het voorbeeld van het bouwen van een huis door een fysieke persoon en je zal het begrijpen.

Hiermee werd ons uitgelegd dat geen enkel nieuwigheid tot stand kan komen indien het niet voortkomt uit de algemene wortel van Ein Sof, Gezegend is Hij, en uit de specifieke wortel die zich in Atsiloet bevindt. Nadien passeert het langs BiYA en wordt het een gecreëerde entiteit en komt dan uiteindelijk in deze wereld terecht. Begrijp dit goed.

---

²¹ Uiteraard kan bij de mens halverwege een bouwproject een verandering van plan ontstaan zonder dat dit aanwezig was in zijn eerste gedachte. De reden hiervoor is dat de mens onvolmaakt is en zijn plannen veranderen, maar bij de Heilige Gezegend is Hij, is elk plan volmaakt en alles wat aanwezig is in Zijn eerste gedachte is volmaakt en zal tot stand komen in elke fase van het scheppingsplan.

²² In de eerste toestand of in Ein Sof, Gezegend is Hij.

HOOFDSTUK 27

Met het bovenstaande zult u begrijpen dat al deze veranderingen die in de wereld Atsiloet worden beschreven, niet betrekking hebben op de Godheid Zelf, maar uitsluitend op de zielen, in de mate waarin zij van Atsiloet ontvangen, via de drie werelden BiYA. De realiteit van die wereld (Atsiloet) is zoals een blauwdruk met betrekking tot de eerste gedachte die Ein Sof, Gezegend is Hij, betreft. Echter, in beide gevallen, zowel in Ein Sof, Geprezen is Hij, als in Atsiloet, is er nog geen sprake van het aspect van zielen. Net zoals bij een ontwerp door een persoon waarbij in de realiteit nog niets concreet verwezenlijkt is door middel van stenen, hout of metaal²³.

Het bestaan van de zielen begint zich pas te manifesteren in de wereld van Beriya. Daarom zijn de kelim van de 10 sefirot, die in werkelijkheid de portie van de zielen meten, in feite niet Goddelijk maar nieuw gecreëerd, want in het Goddelijke bestaat geen verandering of getal. Daarom wijzen wij de drie kleuren rood, groen en zwart toe aan de kelim van de 10 sefirot in de werelden BiYA zodat het voor ons onmogelijk wordt om zelfs voor te stellen dat ze iets van Goddelijkheid in zich hebben aangezien niets dat nieuw gecreëerd is aan Hem toegewezen kan worden, God verhoede.

Daarentegen is het licht dat ingekleed wordt in de 10 kelim van BiYA eenvoudige, Goddelijke eenheid die niet aan verandering onderhevig is. Zelfs het licht dat ingekleed wordt in de laagste kli van Asiya is eenvoudigweg Goddelijkheid zonder verandering, God verhoede. Het licht op zichzelf is één en elke verandering van het licht, Gezegend is Hij, die plaatsvindt is door de kelim van de 10 sefirot, die niet Goddelijk zijn. In het algemeen hebben ze (de kelim) drie kleuren maar in het bijzonder worden er vanuit die drie tinten een eindeloze hoeveelheid veranderingen gevormd.

---

²³ Atsiloet is voor Ein Sof, Geprezen is Hij, net zoals een blauwdruk bij een persoon die nog geactualiseerd dient te worden.

HOOFDSTUK 28

Het is zeker zo dat de kelim van de 10 sefirot van BiYA elk klein detail van verandering die aanwezig is in Atsiloet ontvangen, sinds daar (in Atsiloet) de blauwdruk met al zijn details aanwezig is en die nog in de praktijk in BiYA omgezet moet worden. Daarom wordt het geacht dat de kelim van de 10 sefirot Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet (ChabToem) in BiYA ontvangen van hun overeenkomstig hogere CHabToem in Atsiloet, meer bepaald van de blauwdruk daar.

De reden is dat de uitvoering van elk detail overeenkomt met elk detail van de blauwdruk, zoals hierboven uitvoerig uitgelegd. Daarom noemen wij de kelim van Atsiloet 'wit' omdat het niet echt een kleur heeft, maar wel de bron is waaruit alle kleuren komen. Net zoals het wit in een boek van wijsheid, waarbij het wit zelf niet bevat kan worden en ons niets zegt maar tegelijk het gehele boek van wijsheid draagt. De reden hiervoor is dat het wit elke letter vanuit alle kanten belicht en zo zijn plaats en vorm geeft.

Wij zouden ook het omgekeerde kunnen zeggen, namelijk dat wij helemaal geen vat zouden hebben op de rode, groene en zwarte letters in het boek zonder het wit. Dankzij zijn belichting in en rond de letters krijgt elke letter vorm en deze vormen onthullen aan ons al de wijsheid in het boek.

Dit kan vergeleken worden met de 10 sefirot van Atsiloet. Door hun witte kleur kan niets in hen onderscheid worden. Noch getal, noch verandering, noch een ander attribuut. Niettemin, door de verlichting van het wit in de werelden van Beriya, Yetsira en Asiya, die de drie kleuren van de materie van de letters betreffen, komen alle veranderingen noodzakelijkerwijs voort uit de 10 kelim van de sefirot van Atsiloet terwijl daar an sich geen kelim aanwezig zijn gezien alles wit is.

Dit is vergelijkbaar met het metafoor van het wit in een boek en zijn relatie met de letters en de combinatie van letters, dit gezien zijn belichting in BiYA de kelim daar vorm geeft.

HOOFDSTUK 29

Door de uitleg hierboven, kan je nu de verdeling die door Tikkoenei Zohar wordt gemaakt beter begrijpen. Namelijk de verdeling van de wereld Atsiloet in de drie aspecten:

1. Hij
2. Zijn leven
3. Zijn attributen

Ondanks deze verdeling in de wereld Atsiloet, is daar nog steeds een enkelvoudige eenheid en bestaat nog niets van het aspect van gecreëerde entiteiten.

Hij verwijst naar de Godheid zelf waar geen enkele bevatting mogelijk is, zoals reeds uitgelegd en het geval is met elke essentie. Zelfs bij het materiële (zie hoofdstuk 12).

Zijn attributen verwijzen naar de 10 kelim Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet die in Atsiloet zijn en die wij vergeleken hebben met het wit in een boek van wijsheid. In het wit is het niet mogelijk om over een getal te spreken omdat een getal daar geen functie heeft gezien het daar helemaal wit is. Ook al kunnen wij door het wit geen onderscheid maken, in potentie zijn ze reeds aanwezig in de kelim van Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet zelf (zoals met een blauwdruk).

Ze worden voor het eerst gemanifesteerd in BiYA die overeenkomen met de substantie van de letters. Door het wit krijgen de letters in een boek vorm, ook al heeft het wit zelf geen vorm. Het wit wordt gefragmenteerd in verschillende vormen terwijl het zelf vormloos is. Zo ook krijgen de 10 kelim in Atsiloet hun verschillende variaties door hun belichting in BiYA, zoals met een blauwdruk die toegepast wordt in de praktijk bij de constructie van een huis.

Al deze veranderingen die in BiYA plaatsvinden zijn dus uitsluitend te danken aan de verlichting van de kelim van de 10 sefirot Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet in Atsiloet. Er zijn talloze verschillen zichtbaar in het wit, doch enkel vanuit het perspectief van de ontvangers van BiYA. Vanuit het perspectief van Atsiloet zelf is het gewoon wit dat niet ingekleed wordt door de inkt van de letters. Geen enkel getal of iets anders kan daar gevonden worden²⁴.

De geheime betekenis van **Zijn attributen** die de kelim betreffen werd hiermee uitvoerig besproken en uitgelegd. Deze attributen of kelim op zichzelf zijn eenvoudigweg een eenheid zoals **Hij**.

---

²⁴ De variatie in Atsiloet bestaat enkel vanuit het referentiekader van de lagere zelf die door hem verlicht worden. Geen enkele verandering, variatie of diversiteit vindt plaats in Atsiloet zelf, wanneer het apart staat van de lagere werelden.

HOOFDSTUK 30

Zijn leven verwijst naar het licht dat ingekleed wordt in het wit, zoals boven uitgelegd. Dit licht wordt door ons enkel begrepen wanneer zielen het van Atsiloet ontvangen en niet rechtstreeks, God verhoede, van de Goddelijkheid zelf, gezien dit het geheim van **Hij** betreft en dit betrekking heeft op Zijn essentie, zoals boven uitgelegd²⁵.

Dit is de betekenis van de uitspraak in Tikkoenei Zohar dat **Hij**, **Zijn leven** en **Zijn attributen** één zijn, want al deze drie aspecten worden vermeld in relatie tot de ontvangers.

Het aspect van **Zijn attributen** heeft betrekking op de belichting van de kelim in BiYA die zich onder de parsa²⁶ van Atsiloet bevinden, want het licht van Atsiloet zal nooit onder de parsa van Atsiloet komen. Dit heeft enkel betrekking op de verlichting van de kelim in BiYA door een licht lager dan Atsiloet.

Het aspect van **Zijn leven** is de verlichting van het licht van Atsiloet zelf, namelijk wanneer BiYA opstijgen naar Atsiloet. **Hij** is het geheim van Zijn Goddelijke essentie die helemaal niet bevat kan worden zoals boven aangehaald.

In Tikkoenei Zohar is verder geschreven dat wij als ontvangers deze drie aspecten moeten kunnen onderscheiden, maar dit onderscheid bestaat enkel vanuit het perspectief van de ontvangers. Vanuit het perspectief van de wereld Atsiloet zelf, behoort zelfs het aspect van **Zijn attributen** tot het aspect van **Hij**, meer bepaald tot de essentie van de Goddelijkheid. Omwille hiervan kan de wereld van Atsiloet helemaal niet bevat worden. Dit is het geheim van de kleur wit, die op zichzelf niet kan bevat worden en alles daar een volmaakte, eenvoudige eenheid is.

---

²⁵ Zijn leven refereert naar het licht en niet naar Zijn essentie. Het is eerder door de manifestatie van Zijn essentie dat wij in staat worden gesteld om dit te ervaren, maar enkel vanuit ons perspectief. Dit is vergelijkbaar met het licht van de zon die in contrast staat met de zon zelf. Wij ervaren het zonlicht doch wij kunnen niet rechtstreeks naar de zon kijken. Dit is vergelijkbaar met de essentie van God die wij niet kunnen vatten. Rechtstreeks kijken naar de zon of Zijn essentie zou schadelijk zijn voor ons.

²⁶ De parsa is een specifieke barrière die zich onderaan de wereld van Atsiloet bevindt.

HOOFDSTUK 31

Wanneer de Zohar de kelim van CHaBToeM in de wereld van Atsiloet beschrijft als groeiend of afnemend als gevolg van het menselijk handelen en wij eveneens zien dat in Zohar geschreven staat²⁷: “Israël... geef kracht aan de Heilige Gezegd is Hij”, mogen wij deze stellingen niet letterlijk nemen, God verhoede, ook al hebben ze betrekking op het Goddelijke. Dit gezien in het Goddelijke geen verandering mogelijk is, God verhoede, zoals geschreven staat²⁸: “Want Ik de Heer, verander niet.”

Sinds de intentie van het scheppingsplan is om behagen te geven aan Zijn schepselen, kunnen wij hieruit concluderen dat Hij de wens heeft om het goede te geven. Wij zien in deze wereld ook dat de voldoening van iemand die geeft groeit naarmate de wens om te ontvangen groeit en hij hierdoor een groter verlangen krijgt om aan meer ontvangers te geven.

Het is vanuit dit opzicht dat wij zeggen dat de lichten²⁹ in Atsiloet groeien wanneer de lageren het waardig zijn om deze shefa³⁰ van licht te ontvangen of wanneer ze het onderhouden (ontvangen is ook onderhouden). Daarentegen, wanneer de lageren het niet waardig zijn om Zijn shefa te ontvangen, is het alsof de lichten uitdoven omdat er niemand is om van hen te ontvangen³¹.

---

²⁷ Zohar, Bo, sectie 7

²⁸ Maleachi 3:6

²⁹ מוחין: het woord ‘moching’ betekent letterlijk hersenen in het Hebreeuws, maar wordt hier vertaald als lichten.

³⁰ שפה: het woord ‘shefa’ betekent letterlijk overvloed in het Hebreeuws. Komt van het Hebreeuwse woord hashpa'a, wat in deze context geven betekent. Zonnestralen kunnen bijvoorbeeld worden omschreven als de shefa van de zon. De stralen van de zon vormen een ‘stroom’ van licht die de aarde in overvloed licht en voedsel verschaft. In de Kabbalistische gedachte verwijst shefa naar verschillende vormen van licht die voortkomen uit Gods essentie of uit de sefirot en dergelijke. Daarnaast kan shefa zowel verwijzen naar Gods schenking aan de schepping als naar de schenking van geschapen wezens aan elkaar.

³¹ Wanneer de lageren de Goddelijke shefa waardig zijn, worden hun kelim groter om Gods licht te ontvangen. Dit wordt beschreven als de hersenen van Atsiloet die ‘groeien’ omdat ze nu meer kunnen geven aangezien de ontvanger gegroeid is. De groei van de hersenen van Atsiloet is dus eigenlijk slechts een verwijzing naar het toegenomen vermogen van de lageren om te ontvangen wat zich in Atsiloet bevindt.

HOOFDSTUK 32

Dit kan worden vergeleken met een kaars. Of men er nu duizenden kaarsen mee aansteekt, of helemaal geen, zal er geen verandering in de kaars zelf plaatsvinden³².

Dit is ook vergelijkbaar met Adam, de eerste mens. Of hij nu duizenden nakomelingen had verwekt zoals wij vandaag de dag, of helemaal niemand had verwekt, dit zou geen enkele verandering in Adam, de eerste mens zelf, hebben teweeggebracht.

Evenzo vindt er geen enkele verandering in de wereld Atsiloe zelf plaats, God verhoede, of de lagere scheppingen de shefa in grote overvloed ervan ontvangen of dat ze er helemaal niets van ontvangen.

Al deze groei is uitsluitend van toepassing op de lagere schepselen.

---

³² De vlam van een kaars kan verschillende andere kaarsen aansteken en zelf geen verandering ondervinden, behoudens dat de kaars kleiner wordt omdat de was verbrandt maar dat is niet het punt hier.

HOOFDSTUK 33

Maar als dat zo is, met welk doel beschreven de auteurs van de Zohar dan al deze veranderingen in de wereld Atsiloet zelf? Ze hadden expliciet moeten verwijzen naar de ontvangers in BiYA, in plaats van zo uitgebreid over Atsiloet te spreken waardoor we nu voor de auteurs uitleg moeten geven.

In feite schuilt hierin een absoluut vitaal geheim, welk ook het geheim is van het vers³³: “En Ik sprak tot de profeten en gaf hen veel visioenen en de profeten gaven deze door!” De waarheid is dat dit in feite een Goddelijke wil is en deze beeldspraak, die enkel opereert in de zielen van de ontvangers, bij de zielen verschijnt alsof Hijzelf, Geprezen is Hij, daarin deelneemt om het inzicht van de zielen te vergroten.

Dit is vergelijkbaar met een vader die zich inhoudt en zijn lief zoontje een lijdend of tevreden gezicht laat zien, ook al is er niets van verdriet of tevredenheid in hem. Hij doet dit alleen om zijn geliefde zoon te stimuleren en zijn begrip te verdiepen, om met hem te kunnen spelen. Pas als hij opgroeit, zal hij leren en beseffen dat alles wat zijn vader deed niets meer was dan simpelweg met hem spelen.

Hetzelfde geldt voor de kwestie ter hand: hoewel het doel van al deze beeldspraak en variaties van begin tot eind slechts betrekking hebben op de stimulans van de zielen, verbeelden ze zich, als gevolg van Gods wil, dat ze hen³⁴ in Hemzelf zien. De Gezegende en Verhevene doet dit om het begrip van de zielen zo groot mogelijk te maken en te verrijken, wat deel uitmaakt van Zijn bedoeling met de Schepping, om Zijn schepselen het goede te geven.

---

³³ Hosea 11:12

³⁴ De veranderingen

HOOFDSTUK 34

Dit zou je niet mogen verrassen, want je vindt een soortgelijk verschijnsel ook in onze lichamelijke waarneming. Bijvoorbeeld bij ons zintuig om te zien: we zien een grote, wijde wereld voor ons, samen met alle wonderen die zich daarin bevinden. Echter, de waarheid is dat wij enkel hetgeen zien wat onze ogen in de vorm van signalen naar de hersenen sturen, vervolgens waar deze worden omgezet in beelden. God heeft voor ons daar, in onze hersenen, een soort van gepolijste spiegel gemaakt die alles weerkaatst zodat het buiten onze hersenen, voor onze ogen zichtbaar wordt.

Ook al is hetgeen wij buiten ons zien niet de echte werkelijkheid, toch moeten wij zeer dankbaar zijn voor Zijn Voorzienigheid, Moge Hij Gezegend en Verheven worden, om deze gepolijste spiegel voor ons te maken die ons in staat stelt om alles buiten ons waar te nemen. Hiermee gaf Hij, Gezegend is Hij, ons het vermogen om alles met heldere kennis en waarneming te bevatten en om elk object van binnen en van buiten te meten, etc.. Zonder dit, zouden wij het grootste deel van onze waarneming verliezen.

Hetzelfde geldt voor de Goddelijke wil, voor onze waarnemingen van het Goddelijke: hoewel al deze veranderingen plaatsvinden in het innerlijke van de ontvangende zielen, zien zij toch alles als in de Gever Zelf, omdat het alleen op deze manier is dat zij alle waarnemingen en alle aangenaamheid kunnen ontvangen die God met de schepping voor ogen had.

Je kan hetzelfde afleiden uit het bovenstaande voorbeeld: hoewel we in de praktijk alles voor ons zien, weet ieder intelligent mens dat alles wat we zien, slechts in onze eigen hersenen wordt waargenomen. Hetzelfde geldt voor zielen: ondanks het feit dat ze alle beelden in de Gever zien, is er geen twijfel dat deze zich allemaal in hun eigen innerlijk bevinden en helemaal niet in de Gever.

Onderzoek deze kwestie en je zult het begrijpen, want het ligt niet in mijn vermogen om hier verder op in te gaan.

HOOFDSTUK 35

Omdat deze zaken tot de verborgen zaken van de wereld behoren en ik zeer bezorgd ben dat de lezer fouten kan maken in de interpretatie ervan, is het voor mij de moeite waard om een extra inspanning te leveren en de gouden woorden van de Zohar zelf over deze kwesties te citeren en ze vervolgens zo goed als mogelijk te interpreteren.

Zie hier zijn bewoordingen in zijn pure, heldere stijl³⁵:

Men zou zich kunnen afvragen: maar er staat toch geschreven in de Thora³⁶: “Want je hebt geen enkel beeld gezien.” Hoe kunnen wij dan namen en sefirot aan Hem, Gezegend is Hij, geven?

Men zou hierop kunnen antwoorden dat ze dit beeld zagen zoals geschreven in het vers³⁷: “En hij aanschouwde het beeld van de Heer.” Dit verwijst naar de sefira Malchoet waarin alle zielen en werelden hun wortel hebben, waarbij zij (Malchoet) de wortel is van alle kelim³⁸.

Wat betreft degenen die van haar ontvangen, degenen die de kelim van haar moeten verkrijgen, wordt zij door hen als een beeld beschouwd. Want het is met betrekking tot haar dat er wordt gezegd: “en het beeld van de Heer aanschouwde hij”, zoals de Zohar hieronder verder uitlegt.

Zelfs dat beeld, dat we de sefira van Malchoet noemen, bestaat niet in de plaats van Malchoet ten opzichte van zichzelf, God verhoede, maar alleen wanneer het licht van Malchoet op mensen neerdaalt en zich over hen uitstrekt. Het verschijnt dan aan hen, aan ieder afzonderlijk, volgens hun eigen waarneming, visie en verbeelding, d.w.z. alleen met betrekking tot de ontvangers en helemaal niet in de sefira van Malchoet zelf. Dit is de betekenis van³⁹: “En Ik sprak tot de profeten en gaf hen veel visioenen en de profeten gaven deze door.”

Daarom zegt de Heilige Gezegend is Hij aan hen: ook al manifesteer Ik Mezelf aan jou in jouw vormen, zoals met een visioen of beeld, toch⁴⁰: “Met wie zal je Mij vergelijken, met wie Mij gelijkstellen? Zegt de Heilige.” Want alvorens de Heilige Gezegend is Hij een beeld in de wereld creëerde en alvorens Hij een vorm schiep, was de Heilige Gezegend is Hij alleen in de wereld, zonder vorm of beeld.

---

³⁵ Parashat Bo: 215 – 218 en in Raya Mehemna. Vanaf hoofdstuk 35 t.e.m. 42 worden de bewoordingen van Zohar steeds in het vet geschreven, zodat een duidelijk onderscheid kan gemaakt worden tussen de woorden van de Zohar en de toevoegingen van Soelam zelf.

³⁶ Deuteronomium 4:15: Wees zeer waakzaam, want je hebt geen enkel beeld gezien op de dag dat de Heer bij de Horeb vanuit het vuur tot jou sprak.

³⁷ Numeri 12:8

³⁸ In hoofdstuk 36 zal dit meer gedetailleerd toegelicht worden.

³⁹ Hosea 12:11

⁴⁰ Jesaja 40:25

Iemand die Hem, Gezegend is Hij, kan bevatten boven (vergelijkbaar met Beriya die overeenkomt met de sefira Bina) wanneer Hij zonder enige vorm is, mag de Heilige Gezegend is Hij onder geen beding vergelijken met een vorm of beeld in deze wereld. Het is zelfs verboden om Hem, Gezegend is Hij, te vergelijken met de letter Hey of de letter Yoed of Hem, Gezegend is Hij, te noemen met het tetragrammaton of met eender welke letter of punt. Dit is de betekenis van het vers: “Want je hebt geen enkel beeld gezien.”

Met andere woorden, het vers: “Want je hebt geen enkel beeld gezien” heeft betrekking op hen die het waard zijn om Hem, Gezegend is Hij, te bevatten boven het niveau van Beriya of de sefira Bina. Want in de sefirot Keter en Chochma bestaat er geen vorm of beeld, of anders gezegd kelim of begrenzingen zoals vermeld in hoofdstuk 18 boven. De kelim starten van de sefira Bina en beneden.

Daarom starten alle verwijzingen naar letters, punten of heilige namen vanaf Bina en naar beneden. Zelfs dan bestaan ze niet op de plaats van de sefirot zelf maar enkel met betrekking tot de ontvangers, zoals hierboven vermeld inzake de sefira Malchoet.

HOOFDSTUK 36

Er schijnt een contradictie te zijn in de stellingen van de auteurs van de Zohar. Ze zeiden aanvankelijk dat vormen enkel uit de sefira van Malchoet naar de ontvangers getrokken kunnen worden. Dit volgens de stelling: “Alleen wanneer Malchoet neerdaalt naar zijn volk...” welk het geheim is van het vers: “En Ik sprak tot de profeten en gaf hen veel visioenen en de profeten gaven deze door.” Maar nu stelt de Zohar dat de vormen zich van Beriya of Bina naar de ontvangers beneden uitstrekken.

De betekenis hiervan is dat vorm en beeld zich enkel uitstrekken vanaf het vierde niveau, met name Malchoet. De kelim worden van daar naar de plaats van de ontvangers getrokken, maar helemaal niet uit de eerste 9 sefirot die Keter, Chochma, Bina en Tiferet zijn.

Echter in de wereld van Tikkoen (correctie) bestaat een combinatie van het attribuut oordeel met het attribuut genade. Dit betekent dat Hij, Gezegend is Hij, de sefira van Malchoet die beschouwd wordt als het attribuut van oordeel, omhoog brengt naar de sefira Bina die beschouwd wordt als het attribuut van genade. Daarom wortelen de kelim van Malchoet zich vanaf dat punt in de sefira van Bina, zoals hier vermeld.

Daarom stelt de Zohar, wanneer hij begint te spreken over de werkelijke wortel van de beelden, namelijk de kelim, dat ze zich in Malchoet bevinden en vervolgens zich in Beriya bevinden. Dit komt door de kracht van de combinatie die werd uitgevoerd omwille van de correctie van de wereld.

De wijzen zeiden eveneens⁴¹: “Aanvankelijk schiep de Heilige Gezegend is Hij de wereld met het attribuut van oordeel en toen Hij, Gezegend is Hij, zag dat de wereld niet kon bestaan, combineerde Hij dit met het attribuut van genade.”

Begrijp dat de 10 sefirot Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet in Zohar genoemd worden met verschillende namen, in overeenstemming met hun verschillende functies. Wanneer ze genoemd wordt als Keter, Atsiloet, Beriya, Yetsira en Asiya, is hun functie om een onderscheid te maken tussen de kelim aan de voorkant en de kelim aan de achterkant, namelijk:

- Keter en Atsiloet of Keter en Chochma betreffen de kelim aan de voorkant,
- Beriya, Yetsira en Asiya of Bina, Tiferet en Malchoet betreffen de kelim aan de achterkant.

Dit onderscheid onder hen ontstond door de combinatie van het attribuut oordeel met het attribuut genade. Omdat de Zohar wil verwijzen naar de combinatie van Malchoet en Bina, noemt hij de sefira van Bina Beriya, aangezien er vóór die combinatie geen beeld of vorm in Bina was, zelfs niet met betrekking tot de ontvangers, maar uitsluitend in Malchoet

HOOFDSTUK 37

---

⁴¹ Bereshiet Rabba 12:15

Het staat verder geschreven in de Zohar:

Nadat Hij echter de vorm van de wagen⁴² van de “hemelse mens” had gemaakt, daalde Hij neer en werd daar bekleed. Daarin wordt Hij aangeduid met de vorm van de vier letters van de Heer⁴³: Yoed – He – Vav – He, dat wil zeggen de tien sefirot Keter, Chochma, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet. Want het puntje van de Yoed is Keter, Yoed zelf betreft Chochma, He is Bina, Vav is Tiferet en de laatste He is Malchoet. Op deze manier kunnen ze Hem bevatten door Zijn attributen, met name de sefirot en elk attribuut in Hem.

HOOFDSTUK 38

---

⁴² Wagen of strijdwagen: letterlijke vertaling van het Hebreeuwse woord מרכבה (merkava). Dit woord is verwant met het woord הרכבה (harkava) wat combineren of samenstellen betekent. Dit refereert o.a. naar de combinatie van letters die een betekenis dragen, net zoals een wagen zijn bestuurder draagt.

⁴³ Deze Naam mag in geen geval uitgesproken worden en wordt daarom vertaald als de Heer.

De uitleg hiervan is als volgt: vanuit Beriya en naar beneden, d.w.z. vanuit Bina nadat het gecombineerd was met het attribuut van oordeel dat Malchoet betreft, werden de beelden en de vormen doorgetrokken naar de ontvangers die de zielen zijn, maar niet in de plaats van Bina zelf, God verhoede, maar alleen in de plaats van de ontvangers, zoals vermeld.

De Zohar stelt vervolgens dat daarna pas Hij de vorm van de wagen van de “hemelse mens” maakte en neerdaalde en zich bekleedde in de vorm van deze mens. Met andere woorden, de gehele vorm van de mens in zijn 613 kelim is afkomstig uit de kelim van de ziel, want de ziel bestaat uit 613 kelim die de 248 organen en 365 spirituele pezen genoemd worden.

Deze zijn verdeeld in vijf delen, volgens de vier letters van de Heer en het bovenste puntje van de Yoed. Zijn hoofd wordt beschouwd als Keter, het deel van de mond tot de borst is Chochma, van de borst tot de navel is Bina en van de navel tot aan het einde van de benen bevinden zich de twee sefirot Tiferet en Malchoet.

Op dezelfde manier wordt de gehele Thora beschouwd als de mystieke betekenis van de structuur van de mens, wat de mystieke betekenis is van de 248 positieve mitswot, die overeenkomen met de 248 organen en de 365 negatieve mitswot die overeenkomen met de 365 pezen.

Het bestaat uit 5 delen die de mystieke betekenis vormen van de 5 boeken van de Thora. Dit wordt “het beeld van de wagen van de bovennatuurlijke mens” genoemd omdat daar drie niveaus van de mens in de sefirot zijn, namelijk de mens van Beriya, de mens van Yetsira en de mens van Asiya. In Keter en Chochma is er echter helemaal geen beeld dat door een letter of punt of door de vier letters van de Heer zou kunnen aangeduid worden, zoals vermeld. Omdat de Zohar hier spreekt over de wereld van Beriya is het correct als er gesproken wordt over “de hemelse mens”.

Je moet echter altijd de woorden van Zohar onthouden, dat deze beelden niet bestaan in het rijk van de sefirot van Bina, Tiferet en Malchoet, maar alleen in het rijk van de geest van de ontvangers. En toch verschaffen deze sefirot de nodige kelim en bekleding zodat de ontvangers Hem, Gezegend is Hij, kunnen bevatten middels Zijn attributen. Zodat de zielen Hem vervolgens ook kunnen bevatten middels het licht dat naar hen getrokken wordt in beperkte hoeveelheden in overeenstemming met hun 613 ledematen. Om deze reden noemen wij deze gevers ook wel ‘mens’ ook al worden ze daar in hun plaats nauwelijks als kleur wit beschouwd (zoals vermeld in hoofdstuk 8).

Het zou je niet moeten verbazen dat de vier letters van de Heer: Yoed – He – Vav – He en het hoogste puntje van de Yoed, de vijf eerder genoemde kelim betreffen aangezien de kelim altijd de letters genoemd worden en de mystieke betekenis vertegenwoordigen van de vijf sefirot

Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet, zoals vermeld. Er wordt dus expliciet gemeld dat er ook kelim zijn van Keter en Chochma waarnaar gehint wordt door het hoogste puntje van de letter Yoed en de letter Yoed zelf van de Naam.

Het zou u niet moeten verbazen dat de vier letters van de Heer en het hoogste punt van de Yoed de vijf eerder genoemde kelim zijn, aangezien de kelim letters worden genoemd en de mystieke betekenis vertegenwoordigen van de vijf sefirot: Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet, zoals vermeld. Er wordt dus expliciet gesteld dat er ook kelim van Keter en Chochma zijn, waarnaar wordt verwezen door het hoogste punt van de Yoed en de Yoed van de Naam van de Heer⁴⁴.

HOOFDSTUK 39

De uitleg is dat de beelden en de attributen waarover de Zohar spreekt, die de kelim zijn, beginnen vanaf Beriya en naar beneden, wat betekent dat het alleen de drie sefirot Bina, Tiferet

---

⁴⁴ Soelam presenteert hier een probleem, namelijk dat de letters van de Heer de 5 kelim vertegenwoordigen. Dit betreft een contradictie met hetgeen eerder werd uitgelegd dat de sefirot Keter en Chochma overeenkomen met de werelden Adam Kadmon en Atsiloeit en dat deze werelden geen vorm hebben. Hoe kunnen ze dan een letter of kli vertegenwoordigen? Zoals in de vorige hoofdstukken uitgelegd heb je slechts een vorm vanaf Bina en naar beneden. Soelam lost dit probleem hieronder op.

en Malchoet betreffen en niet Keter en Chochma, bekeken vanuit het perspectief van de essentie van de sefirot.

Echter, het is geweten dat de sefirot in elkaar zijn opgenomen en er 10 sefirot zijn⁴⁵:

- Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet in Keter,
- Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet in Chochma,
- Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet in Bina,
- Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet in Tiferet en
- Keter, Chochma, Bina, Tiferet en Malchoet in Malchoet.

Op deze manier vindt je dus dat in elk van de 5 sefirot, de drie sefirot van Bina, Tiferet en Malchoet aanwezig zijn waaruit de kelim komen (m.a.w. die de kelim vormen).

Je zult hierdoor begrijpen dat het bovenste punt van de Yoed, wat de mystieke betekenis is van de kelim van Keter, duidt op Bina, Tiferet en Malchoet die in Keter zijn opgenomen⁴⁶.

Zo ook vertegenwoordigt de Yoed van de Naam, die de kli van Chochma is, de sefirot Bina, Tiferet en Malchoet die opgenomen zijn in Chochma. Dus de Keter en Chochma die inbegrepen zijn in Bina, Z" A en Noekva⁴⁷ hebben geen kelim maar de Bina, Tiferet en Malchoet die inbegrepen zijn in Keter en Chochma, hebben wel kelim.

Vanuit dit perspectief bestaan er vijf aspecten in de mens (Adam), gezien de Bina, Tiferet en Malchoet in alle vijf sefirot shefa geven volgens het geheim van de wagen van de mens.

Omwille hiervan is er een mens in het aspect van:

- Keter, genaamd Adam Kadmon,
- Chochma, genaamd Adam van Atsiloet,
- Bina, genaamd Adam van Beriya,
- Tiferet, genaamd Adam van Yetsira en
- Malchoet, genaamd Adam van Asiya.

HOOFDSTUK 40

---

⁴⁵ Elke sefira of kli bestaat uit 10 sefirot.

⁴⁶ Dit is de sleutel die het voornoemde probleem oplost. Sinds elke sefira in zichzelf 10 sefirot heeft, heeft de Keter op die manier in zichzelf ook Bina, Tiferet en Malchoet. Het zijn deze drie lagere sefirot die vormen kunnen creëren. Het zijn deze lagere aspecten van de hogere sefirot die vertegenwoordigd worden in de letter Yoed van het tetragrammaton.

⁴⁷ Z" A en Noekva refereren naar de partsief van Tiferet en Malchoet. Een Partsoef is een entiteit die uit tien sefirot bestaat en wat letterlijk "gezicht" in het Hebreeuws betekent.

En Hij wordt E"l, Elo"him, Shad"ay, Tseva"oth, Ehe"yeh genoemd zodat ze Hem kunnen kennen in elk van Zijn attributen. Hoe Hij de wereld beheert met liefde (Chesed) en oordeel (Gevoera) overeenkomstig de daden van de mens.

De tien namen in de Thora die niet gewist mogen worden betreffen het geheim van de 10 sefirot. Zoals geschreven in de Zohar⁴⁸:

- De sefira Keter wordt Ehe"yeh genoemd,
- De sefira Chochma wordt Ya"h genoemd,
- De sefira Bina wordt Hawayah genoemd met de klinkers van Elo"him,
- De sefira van Chesed wordt E"l genoemd,
- De sefira van Gevoera wordt Elo"him genoemd,
- De sefira Tiferet wordt Hawayah genoemd,
- De twee sefirot Netsach en Hod worden Tseva"oth genoemd en
- De sefira van Malchoet wordt Adon"ay genoemd.

HOOFDSTUK 41

---

⁴⁸ Vayikra 168

Want indien Zijn licht niet verspreid was geweest over Zijn schepselen, hoe zouden ze Hem dan kennen en hoe zou dan het volgende vers vervuld worden⁴⁹: “De hele aarde is vol van Zijn glorie.”

Indien Zijn licht, Gezegend is Hij, niet verspreid was geweest over Zijn schepselen middels Zijn beklleding als het ware in deze heilige sefirot, hoe was dan het voornoemde vers dan in vervulling gegaan: “De hele aarde is vol van Zijn glorie.”

De betekenis is dat de Zohar hiermee het Goddelijke verlangen uitlegt om zo aan de zielen te verschijnen alsof deze veranderingen in de sefirot in Hem zelf plaatsvinden. Dit is om de zielen de mogelijkheid te geven Hem voldoende te kennen en waar te nemen, aangezien dan het vers “de hele aarde is vol van Zijn glorie” vervuld zal worden, zoals we in hoofdstuk 33 hierboven hebben gesteld.

HOOFDSTUK 42

---

⁴⁹ Jesaja: 6:3

Ondanks al hetgeen boven gezegd werd, wee hem die Hem enig attribuut toeschrijft waarbij een persoon beweert dat een attribuut in God Zelf, Gezegend is Hij, gevonden kan worden, ook met betrekking tot Zijn spirituele attributen waardoor Hij aan de zielen verschijnt. Zeker wat betreft de lichamelijke attributen die behoren tot de natuur van de mens, waarvan de oorsprong stof is⁵⁰ en vluchtig en vergankelijk is.

Dit is zoals wij in hoofdstuk 34 aangaven dat hoewel het de Goddelijke wens is dat de ontvangende zielen de veranderingen zien, zoals in de Gever, het toch duidelijk moet zijn voor de zielen dat er geen verandering of attribuut in Hem bestaat of plaats vindt, God verhoede. Het is eerder door de Goddelijke wens dat de zielen zich het op deze manier voorstellen, volgens de mystieke betekenis van het vers⁵¹: “En via de profeten heb ik visioenen gebruikt.”

Als ze in dit opzicht toch dwalen, God verhoede, dan wee hen, want ze zullen meteen de Goddelijke shefa verliezen. Nog sterker geldt dit voor de dwazen die Hem, Gezegend is Hij, sommige gebeurtenissen toeschrijven die een vluchtig, vergankelijk schepsel van vlees en bloed kunnen overkomen.

Dit besluit het citaat uit de Zohar. Het zou voor de lezer nuttig zijn om het volledige vervolg van dit deel van de Zohar te bestuderen, aangezien het het onderwerp van de tien sefirot en de drie werelden Beriya, Yetsira en Asiya verduidelijkt, maar dit is niet de plaats om hier verder op in te gaan.

---

⁵⁰ Job 4:19

⁵¹ Hosea 12:11